

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5656** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на М. П. К. с постоянен адрес в [населено място],[жк], бл. 009, вх. Б, ет. 1, ап. 41, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221921007466-091-001 от 17.11.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) - С., изменен с Решение № 451 от 10.04.2023 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление (ЦУ) на НАП.

В жалбата се твърди, че РА е незаконосъобразен и необоснован. Жалбоподателката възразява срещу подхода на органите по приходите при изчисление на паричните й потоци за отделните ревизирани периоди. Оспорва възприетото начално салдо в приходната част за първия ревизиран период – 01.01.2017 г. Счита, че неправилно са игнорирани и не са взети предвид представените при ревизията доказателства за спестени налични средства в брой, произтичащи от реализирани през предходни на ревизираните периоди продажби на имоти. Жалбоподателката намира, че по този начин ревизиращите органи са стигнали до погрешен извод, че приходите и постъпленията за ревизираните години не съответстват на имущественото състояние в края на всяка от годините. Допуснати били множество нарушения на материалния и процесуалния данъчен закон – не били налице основанията по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7, за да се определи данъчна основа по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК. Аргумент в подкрепа на тезата си намира в приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза

(ССЧЕ). Счита, че заключението на експерта опровергава изводите на органите по приходите относно действителното финансово състояние на жалбоподателката към началото на ревизирия период и потвърждава декларираните данни за наличие на парични средства към 01.01.2017 г. – 45 000 лева от покупко-продажби на имоти. Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски съобразно списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в с.з. чрез юрк. К. и допълнително в писмени бележки по делото, оспорва жалбата. Концентрира спора до начално салдо на паричните потоци към 01.01.2017 г. Твърди, че изчислените от вещото лице 45 000 лв. налични средства в брой са формирани само на база документи от жалбоподателката и то за продължителен период от време преди началото на ревизията. Акцентира, че вещото лице е описало разходи, установени по електронната система на НАП, но те били само от регистрирани по ДДС лица, като не били взети предвид разходите за издръжка, за живот, за отглежданото от жалбоподателката дете, за образование, за почивки и екскурзии и др. Посочва, че в тежест на оспорващата е да докаже наличната претендирана сума към началото на ревизирия период, като в случая не било категорично доказано наличие на сумата от 45 000 лв. към 01.01.2017 г. Обраното следвало от обстоятелството, че в някои от обследваните от експерта години оспорващата изобщо няма трудови доходи, което очевидно означава, че доходите от продажба на имоти са използвани от нея за издръжка и живот. Допълнителни съображения се съдържат в писмени бележки. Претендират се разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София-град, III отделение, 75-ти състав, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед № Р-22221921007466-020-001/23.12.2021 г. /л. 19/, издадена от М. С. Х. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със ЗВР е определен обхват на възложената на М. П. К. ревизия – данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. Определени са членовете на ревизиращия екип – Х. Н. А. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и И. З. Г. - инспектор по приходите. ЗВР е връчена електронно на ревизираното лице (РЛ) на 02.02.2022 г. /л. 21/.

Първоначалната ЗВР е изменена с последващи Заповед № Р-22221921007466-020-002/29.04.2022 г. /л. 22/ и Заповед Р-22221921007466-020-003/01.06.2022 г. /л. 25/, с които е удължаван срока на ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р22221921007466-092-001 от 25.07.2022 г., връчен на 12.09.2022 г. /л. 44/.

Срещу РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК, ведно с допълнителни доказателства - договор за заем от 14.10.2019 г. и приложение № 4 към декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019 г. След разглеждане на възражението е извършена корекция на направеното с РД предложение за дължим данък в размер на 5 164.73 лв. за 2019 г., като с РА е установен дължим данък в размер на 5 119,73 лв. за същата година.

Ревизията е приключила с процесния РА № Р-22221921007466-091-001 от 17.11.2022 г., електронно подписан от възложителя на ревизията - М. С. Х., и определената със

ЗВР за ръководител на ревизията Х. Н. А.. РА е връчен на 25.01.2023 г. /л. 53/.

В хода на ревизията са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД.

На основание чл. 37 ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ, л. 49, приложение № 2/ с № Р-22221921007466-040-001 от 05.01.2022 г., с което са изисквани документи за получени доходи, направени разходи, придобито движимо и недвижимо имущество, притежаваните парични средства в брой към 01.01.2017 г., документи за движение на средства по банкови сметки.

В отговор са представени писмени обяснения, нотариални актове за покупко-продажби, договори за дарения на парични средства и недвижими имоти /л. 52 и сл. от приложение № 2/.

С Протокол № Р-22221921007466-ППД-001 от 20.04.2022 г. /л. 79 от приложение № 2/ са присъединени доказателства /л. 83-205 от приложение № 2/, събрани при извършена проверка на лицето за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол № ПФ-22221920000300-073-001 от 30.09.2021 г. /л. 206 от приложение № 2/. В хода на тази проверка са били направени запитвания до банкови институции, до общински служби относно платени местни данъци и такси, до доставчици на комунални услуги и др. Извършени са проверки в информационната база данни на НАП, ПП ЕСГРАОН за данни на лицето /постоянен адрес, родствени връзки, семейно положение, деца/; ПП СУП „Справка за всички подадени уведомления по чл. 62. ал. 5 от КТ“; ПП ИС „Контрол по ЕГН“ относно извършени покупки на стоки и услуги; Агенция по вписвания относно придобито имущество за периодите от 2017 г. до 2019 г. От ревизиращия екип е изготвена справка за приходите и разходите по години. Извършена е съпоставка между получените доходи и направените разходи от лицето за периодите от 2017 г. до 2019 г., при която е установено несъответствие и е формиран извод за наличие на обстоятелства по чл. 122 ал. 1. т. 2 ДОПК - данни за укрити приходи и чл. 122. ал. 1. т. 7 ДОПК - декларираните и/или получени доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизираните периоди.

Изготвено е Уведомление по чл. 124, ал. 1 ДОПК с № Р-22221921007466-113-001 от 01.06.2022 г., връчено на 22.06.2022 г. /л. 388-393 от приложение № 3/, с което М. К. е уведомена, че след извършената съпоставка на получените доходи и направените разходи и придобито имущество за периода 01.01.2017 г. - 31.12.2019 г. е установено несъответствие – недостиг на парични средства, сочещо наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 ДОПК и основание за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК.

Заедно с уведомлението на лицето са връчени ИПДПОЗЛ, в отговор на които са представени декларации по чл. 124. ал. 3 ДОПК за 2017, 2018 и 2019 г., копия на нотариални актове за покупко-продажба на недвижими имоти, договор за дарение, РА № Р-22221019007847-091001/11.06.2021 г. и молба до ТД на НАП С. с приложени към нея доказателства /л. 52 и сл. от приложение № 2/. Лицето е декларирало, че притежаваните парични средства в брой и валута са придобити от полагане на личен труд по трудови правоотношения, спестявания, дарения, продажби на движимо и недвижимо имущество и са съхранявани в дома ѝ в желязна каса, като към 01.01.2017 г. средствата са около 45 000,00 лв. и към 31.12.2017 г. са около 40 000.00 лв.; към

01.01.2018 г. са около 40 000.00 лв. и към 31.12.2018 г. са около 10 000,00 лв.; към 01.01.2019 г. са около 10 000.00 лв. и към 31.12.2019 г. са около 1 000.00 лв.

След анализ на събраните при ревизията документи е установено, че М. К. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 ЗДДФЛ и на основание чл. 6 е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и от чужбина. Ревизираното лице е семейно със съпруг И. М. К., син Б. В. Х. и дъщеря Е. И. К.. За 2017 г. лицето не е подало декларация по чл. 50 ЗДДФЛ. За 2018 г. и 2019 г. са подадени ГДД, в които са декларирани доходи от продажба на недвижими имоти.

Конкретно по години е установено следното:

За 2018 г.: С подадена ГДД е декларирана обща годишна данъчна основа от 13 128.30 лв. и дължим данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1 312,83 лв. Данъкът е внесен. Органите по приходите са установили, че декларираните доходи в ГДД са във връзка с Нотариален акт за замяна на недвижим имот № 200/10.12.2018 г., с който А. Л. Г. прехвърля на М. К. S ид.ч. от жилище с площ 62.200 кв. м., заедно с мазе в [населено място]. [улица], а М. К. прехвърля на А. Г. самостоятелен обект в сграда в [населено място], [улица], [жилищен адрес]. Със споразумение от 21.11.2018 г. страните приемат, че пазарната стойност на прехвърления имот на [улица] е 30 000,00 лв., а имотът в [населено място] е 20 000,00 лв., като М. К. е доплатила 10 000 лв. на А. Г. през 2018 г. и 2019 г. Констатирано е, че имотът в [населено място] е закупен от РЛ на цена от 9 800.00 лв. от Б. А. М. с НА № 69/08.11.2018 г. Във връзка с двете сделки през 2018 г. ревизираното лице е декларирано в ГДД доход от продажба на недвижимия имот в [населено място], съответстващ на данъчната оценка на имота от 34 387.00 лв., а като разход за придобиване на имота е посочената сума от 19 800.00 лв., формирана от доплатената при размяната сума от 10 000.00 лв. и платената при придобиването цена за имота 9 800 лв. Формираният от продажбата на имотите доход от 14 587,00 лв. е намален с нормативно-признатите разходи от 10 % в размер на 1 458,70 лв. и е получен облагаем доход от продажбата на имот в размер на 13 128,30 лв. за 2018 г., посочен в ГДД.

При ревизията е прието, че замененият от РЛ имот е с продажна цена от 10 000 лв., съответстваща на платената при замяната сума. Посочили са, че цената на придобиване на заменения имот по НА № 69/08.11.2018 г. е 9 800.00 лв. В заключение са приели, че данъчната основа е 200.00 лв., формирана като разлика между дохода от продажбата на недвижим имот по чл. 13, ал. 1 и чл. 33 ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 10 000.00 лв. и цената на придобиване на имота от 9 800 лв. След приспадане на 10 % нормативно-признати разходи в размер на 20 лв. е определен облагаем доход от 180 лв.

Установено е, че към 31.12.2017 г. доходите на лицето надвишават направените разходи със сумата от 1 633.26 лв. и тази сума е приета за разполагаема сума в брой към 01.01.2018 г. Не е призната декларираната от лицето начална разполагаема сума от 40 000.00 лв. Като разполагаеми средства в началото и в края на ревизираните периоди са взети предвид и наличните средства по банковите сметки на лицето в „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ АД, съответно към 01.01.2018 г. в размер на 4.93 лв. и към 31.12.2018 г. в размерна 390.51 лв.

При съпоставката за 2018 г. са участвали получените доходи в размер на 8 808.03 лв., в т.ч. и дохода по трудово правоотношение. Съгласно подадените от УБАЛСМП „ПИРОГОВ“ ЕООД декларации полученият от М. К. облагаем доход по трудови

правоотношения за 2018 г. /м. 11.2018 г. - м. 12.2018 г./ е в размер на 1 468.73 лв., здравно осигурителните вноски са в размер на 202.39 лв. От данъчната основа от 1 266.34 лв. е приспаднат удържания авансово данък в размер на 126.63 лв. и е изплатено трудово възнаграждение в размер на 1 1 39.70 лв. Трудовото възнаграждение е получавано по банкова сметка на ревизираното лице в „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Констатирано е, че доходите от трудово възнаграждение не са декларирани в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г.

През 2018 г. /м. 01.2018 г. - м. 10.2018 г./ М. К. е била в отпуск за отглеждане на дете, за което е получавала парично обезщетение от НОИ по банкова сметка, обезщетения за отпуск по болест, средства от социално подпомагане. Общо получената сума от обезщетения през 2018 г. е 5 596.47 лв.

По сметка на ревизираното лице са получавани суми от В. Ч. Х. за издръжка на сина й Б. Х., като изплатената сума за 2018 г. е в размер на 2 373,00 лв.

Общо получените доходи за 2018 г. са в размер на 8 808.03 лв.

Направените от лицето разходи за 2018 г. са в общ размер на 35 830.76 лв.. в т.ч. разходи в размер на 1 826.73 лв. за платени данъци по ЗМДТ към Столична община и такси при покупката на недвижими имоти; разходи за издръжка и живот в размер на 5 529,10 лв. за покупки на стоки и услуги по банков път; разходи за придобиване и прехвърляне на недвижими имоти в размер на 28 474,93 лв., в т.ч. по НА № 200/10.12.2018 г. в размер на 5 000.00 лв., по НА № 69/08.11.2018 г в размер на 9 800.00 лв., по НА № 101/09.08.2018 г. в размер на 7 050.00 лв., по НА №89/07.08.2018 г. в размер на 5 650.00 лв. и нотариални такси от 974.93 лв.;

При съпоставката на приходите и разходите на лицето за 2018 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 25 775,05 лв. Във връзка с това е прието, че са налице данни за укрити и недекларирани доходи за 2018 г., чиито вид и източник не е установен и които подлежат на облагане с данък върху други доходи по реда на чл. 35 ЗДДФЛ.

Доходът за облагане на лицето за 2018 г. е формиран от данъчна основа от трудови правоотношения 1 266,34 лв.; данъчна основа от замяна на недвижим имот 180,00 лв. и данъчната основа от други източници 25 775.05 лв. Върху общата данъчна основа за облагане от 27 221.39 лв., е определен данък в размер на 2 722,14 лв., от който е внесен данък в размер на 1 438.63 лв. и остава данък за довносяне в размер на 1 283.51 лв. и лихва в размер на 462.49 лв.

За 2019 г.: Подадена е ГДД с декларирана обща годишна данъчна основа от 15 268.12 лв. и дължим данък в размер на 1 526.00 лв., който е внесен на 29.04.2020 г. Деклариран е доход от отдаване под наем на недвижим имот в размер на 500 лв., от който са приспаднати нормативно-признати разходи от 10% в размер на 30,00 лв. и е формиран облагаем доход от наем на имота в размер на 450.00 лв.

Декларирани са доходи от прехвърляне на права върху имущество с продажна цена 50 851.58 лв., цена на придобиване 34 387.00 лв. и доход от продажбата в размер на 16 464.58 лв. Приспаднати са нормативно-признати разходи от 10% в размер на 1 646.46 лв. и е формиран облагаем доход от продажба на имот в размер на 14 818.12 лв.

С НА № 164/24.09.2019 г. М. К. продава придобития от замяната недвижим имот в [населено място], [улица] на А. А. Г.. Продажната цена на имота е 26 000 евро /левава равностойност 50 851.58 лв./, платени по банков път. С ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019 г. ревизираното лице е декларирало доход от прехвърляне на права върху недвижимо имущество с продажна цена 50 851,58 лв. и цена на придобиване 34

387,00 лв., съответстваша на данъчната оценка на имота според НА за замяна № 200/10.12.2018 г.

При ревизията е извършена корекция на декларираната данъчна основа за облагане на дохода от прехвърляне на права върху имущество. Приели са, че цената на придобиване на имота е 10 000.00 лв., т.е. равна е на действително платената цена при придобиване на имота, обект на следваща продажба. Формирана е данъчна основа за облагане от 40 851,58 лв., от която са приспаднати 10% нормативно-признати разходи в размер на 4 085,16 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗДДФЛ е формиран облагаем доход в размер на 36 766.42 лв.

Констатирано е, че задълженото лице неправилно е посочило в ГДД облагаем доход от наем на недвижим имот в размер на 500,00 лв. Приели са, че сумата представлява доход от лихви в същия размер от предоставен заем в размер на 50 000.00 лв., върнат с горница от 500.00 лв.

Прието е, че към 01.01.2019 г. лицето не е разполагало с налични парични средства, тъй като за 2018 г. разходите надвишават доходите му.

За целите на съпоставката са съобразени наличните средства по банковите сметки на лицето към 01.01.2019 г. в размер на 390.51 лв. и към 31.12.2019 г. в размер на 50 455.80 лв. В справката за 2019 г. са отразени получени доходи общо в размер на 116 563.04 лв., в т.ч. от трудови правоотношения в размер на 14 691.41 лв. От сумата на трудовите възнаграждения са приспаднати здравноосигурителни вноски за 2 039.39 лв. и е формирана данъчна основа от 12 652.02 лв. След приспадане на авансово удържания данък в размер на 1 265,20 лв. е изплатено трудово възнаграждение в размер на 11 386.82 лв. Полученият през 2019 г. по банковата сметка доход е общо в размер на 10 882.22 лв., а сумата на изплатеното парично обезщетение от НОИ във връзка с отпуск по болест на лицето и средства от социално подпомагане с в общ размер на 1 724.24 лв. Средствата, получените по банков път за издръжка на сина й В. Х. са в общ размер на 2 105 лв. Доходът от продажба на недвижим имот е в размер на 50 851.58 лв. по НА № 64/24.09.2019 г., получен по банкова сметка в „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД на 14.10.2019г.. По същата банкова сметка е върнат заем от А. А. в размер на 50 500.00 лв. на 23.12.2019 г. и е платен доход от лихви в размер на 500.00 лв.

При съпоставката са участвали разходи, извършени от задълженото лице за 2019 г. общо в размер на 65 218.86 лв., в т.ч. разходи за данъци и такси в размер на 1 472.74 лв.; разходи за издръжка и живот в размер на 8 256.37 лв.; платени разходи за покупки на стоки и услуги по банков път от сметка в „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД; разходи за придобиване и прехвърляне на недвижими имоти в размер на 5 078 лв.; разходи за покупка на битова техника 411.75 лв. по фактура №[ЕИК]/22.11.2019 г., издадена от „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и предоставен заем в размер на 50 000.00 лв. на 21.10.2019г. на А. А..

При извършена съпоставката на приходите и разходите на лицето за 2019 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 1 278.89 лв. Във връзка с това е прието, че са налице данни за укрити и недеklarирани доходи от М. К. за 2019 г., чиито вид и източник не е установен и които подлежат на облагане с данък върху други доходи по реда на чл. 35 ЗДДФЛ.

Общата данъчна основа за облагане е формирана от данъчна основа от доходите по трудови правоотношения 12 652,02 лв.; данъчната основа от лихви 500.00 лв.; данъчната основа от продажба на недвижим имот 36 766,42 лв. и данъчната основа от

други източници 1 278,89 лв. Върху общата данъчна основа за облагане от 51 197.33 лв. е определен данък в размер на 5 119,73 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 2 791,20 лв., остава данък за довносяне в размер на 2 328,53 лв. и лихва в размер на 602,23 лв.

При административното обжалване на РА жалбоподателката е оспорила установения от органите по приходите недостиг на парични средства. Възрадила е срещу непризнатите начални и крайни разполагаеми суми. В унисон с твърденията ѝ пред настоящата инстанция М. К. е твърдяла, че е разполагала с декларираните суми, придобити от продажбата на апартамент за 48 000.00 евро на 18.12.2007 г., находящ се в [населено място].[жк], [жилищен адрес]; дарение от 31 000,00 евро от Б. Я. съгласно договор от 28.12.2007 г.; 76 900,00 евро от извършена продажба на 02.09.2009 г. на апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес]. Тезата ѝ е, че неправилно ревизиращите органи са приели, че към 01.01.2009 г. не е разполагала със сумата от 66 498,22 лв. /34 000 евро/, а са счели, че не е имала парични средства в брой. Оспорила е приетата начална разполагаема сума в брой към 01.01.2017 г. от 565.90 лв., тъй като е резултат от превишението на приходите над разходите ѝ само за предходните календарни 2015 г. и 2016 г. без да е взета предвид получената сума от 9400.00 лв. през 2015 г. от продажбата на жилищна сграда, находища се в [населено място], район „К. поляна“, ул. „Д-р К.“ №32. Посочила е, че приетите статистически данни за разходи за живот за периодите от 2009 г. до 2013 г. са завишени, тъй като за този период е живяла при своите родители. Отбелязва, че при условие, че ревизиращите приемат, че за замяната на имота в [населено място] е получила сумата от 10 000,00 лв., което не е така, би следвало тази сума да се отнесе като приход в т. 7 - „доходи от прехвърляне на имущество“, колона № 7 „постъпления“ в справка за 2018 г., което не е направено. Счита, че неправилно е определена цената на придобиване на закупената 1/2 идеална част от апартамент № 2, находящ се в [населено място], район „С.“,[жк], [жилищен адрес] от 10 000.00 лв. Сочи, че сумата от 10 000.00 лв. е цената на доплащането, но освен нея е дадено като замяна имущество, което също има цена на придобиване от 9 800.00 лв. за закупуване на имота в [населено място]. Отбелязва, че общата цена на придобиване на 1/2 идеална част от апартамент № 2 в [населено място] е 19 800лв., а не 10 000 лв., както е прието при ревизията. Оспорва квалифицирането на сумата от 500.00 лв. като доход от лихви, като подчертава, че това е възнаграждение /наем/ за предоставено движимо имущество за 50 000.00 лв. за временно ползване от А. А.. Намира, че неправилно е определен размерът на лихвите върху общата дължима сума, без да се отчете фактът, че през 2018 г. и 2019 г. са подадени ГДД и са заплатени в срок дължимите данъци.

В постановеното от директора на Дирекция ОДОП решение тези възражения на жалбоподателката са приети за частично основателни. Решаващият орган е счел от една страна, че положителната разлика от извършените покупки и продажби на недвижими имоти от 2007 г. до 2013 г. не може да бъде пряко доказателство за притежаваните от лицето средства в брой към 01.01.2017 г. Наред с това е намерил за неправилно определеното от ревизиращите начално салдо от 565,90лв., считайки че житейски е оправдано на лицето да бъде призната сумата от 5000,00 лв., когато липсват убедителни доказателства за притежаваните средства в по-голям размер. Така, при начална разполагаема сума в брой към 01.01.2017 г. от 5 000.00 лв. за 2017 г. не е констатиран недостиг на средства, а превишение на приходите над разходите в размер на 6 067.36 лв., което е пренесено в справка за 2018 г. като разполагаема

сума в брой към 01.01.2018 г. Възприемайки изцяло констатациите и изводите на приходните органи относно ревизираните приходи и извършените разходи за 2018 г., решаващият орган е определил обща данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2018 г. в размер на 22 787.29 лв., формирана от данъчната основа от доходи по трудови правоотношения 1 266.34 лв.; данъчната основа от замяна на недвижими имоти в размер 180.00 лв. и данъчната основа от други източници 21 340.95 лв., върху което се следва данък в размер на 2 278.72 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 1 438.63 лв. е изчислен данък за довносяне в размер на 840.09 лв.

В решението на административната инстанция са изследвани параметрите на сключените от К. сделки с имоти през 2018 г. и 2019 г.: покупка с НА № 69/08.11.2018 г. на идеални части от самостоятелен обект в сграда в [населено място] за сумата от 9 800 лв., неговата замяна за S идеални части от жилище в [населено място], [улица] доплащане от РЛ на сумата от 10 000 лв. и последващата му продажба за сумата от 26 000 евро /50 851,58 лева/, получена от М. К. на 14.10.2019 г. по банковата й сметка. При съобразяване на относимите разпоредби от ЗДДФЛ във връзка с продажбата и замяната на недвижимо имущество решаващият орган е счел, че органите по приходите са определили като цена на придобиване само документално доказаното доплащане от 10 000,00 лв., но не са взели предвид документално доказаната цена на придобиване на имуществото, която е 9 800,00 лв. по НА № 69/2018 г. и е заплатена през 2018 г. Възприел е възражението, че документално доказаната цена на придобиване на 1/2 идеална част от апартамент №2 в [населено място], район „С.“,[жк]е 19 800,00 лв., формирана от 9 800,00 лв. документално доказаната цена на придобиване на имота в [населено място], увеличена с документално доказаното доплащане при замяната му в размер на 10 000,00 лв. В съответствие с това данъчната основа за облагане е определена на 31 051.58 лв., вместо определената от органите по приходите 36 766,42 лв., формирана като разлика между получената по банковата сметка продажна цена на имота от 50 851,58 лв. и заплатената цена на придобиване от 19 800,00 лв. След приспадане на нормативно-признатите разходи в размер на 3 105,15 лв. е изчислен облагаем доход от 27 946,143 лв. за 2019 г. На следващо място е прето, че определената по реда на чл. 122 ДОПК данъчна основа за 2019 г. следва да се формира от данъчната основа от доходи по трудови правоотношения 12 652,02 лв.; данъчната основа от лихви 500,00 лв.; данъчната основа от продажба на недвижими имоти 27 946,43 лв. и данъчната основа от други източници 1 278.89 лв. Общата данъчна основа за облагане е 42 377,34 лв., върху която се следва данък в размер на 4 237,73 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 2791,20 лв. е изчислен данък за довносяне в размер на 1 446.53 лв.

В обобщение с Решение № 451 от 10.04.2023 г. на директора на дирекция ОДОП РА е изменен в оспорената част, като установеният резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 2 722.14 лв., е определена на 2 278.72 лв. Установеният с РА резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 г. в размер на 5 119.73 лв. е определен на 4 237.73 лв., ведно със съответните лихви.

Така изменения РА е предмет на съдебна проверка в настоящото съдебно производство, в което по искане на жалбоподателката е проведена съдебно-счетоводна експертиза. Съобразно поставените от жалбоподателката въпроси вещото лице е определило какъв е паричния поток от 18.12.2007 г. до 31.12.2016 г. и с каква наличност от парични средства е разполагала М. К. на

01.01.2017 г. Изследвана е възможността жалбоподателката да е спестила към 31.12.2016 г. и съответно 01.01.2017 г. посочените от нея в подадената Декларация по чл.124, ал. 3 от ДОПК налични парични средства в размер на 45 000 лв. Вещото лице е изследвало дали в сумата налична към 01.01.2017 г. е включена продажбата на 27.02.2015 г. на жилищна сграда и ид. ч. от дворно място в [населено място], ул. „Д-р К.“ № 32, в размер на 9 400.00 лв. и тази сума взета ли е предвид от ревизиращите органи при определяне на наличните парични средства в брой към 01.01.2017 г. в Протокол № ПФ-22221920000300-073-001/30.09.2021 г., в РД, РА и в Решение № 451/10.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП. При съобразяване на материалите по делото вещото лице е дало изчисление на паричните потоци от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. на база налични парични средства в брой към 01.01.2017 г. в размер на 45 000.00 лв. /съгласно представените доказателства в хода на ревизията/. Вещото лице е проверило и каква е действително заплатената от жалбоподателката цена за придобиване на имота в [населено място] и S идеална част от апартамента в [населено място], [жк], за да даде отговор за размера на облагаемия доход по чл. 33 ЗДДФЛ.

Отговорите в заключението на вещото лице ще бъдат обсъдени в мотивната част на съдебното решение при преценка на съответствието на РА с приложимия материален закон.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно от ЗВР, ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от М. С. Х. на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД /л. 8 от приложение № 2 към делото/. РА е издаден от органът, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – Х. Н. А., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете, включително уведомлението по чл. 124, ал. 1 ДОПК, са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад,

представляващ неразделна част от него.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на РА. Видно от представените удостоверения за електронно връчване, жалбоподателят е надлежно уведомен чрез системата на НАП ИС "Контрол" за издадената заповед за възлагане на ревизия. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способы. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от дружеството са представени писмени доказателства, подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Едновременно с това до лицето е отправено и уведомление с което на основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК са разяснени правата в ревизионното производство, както и последиците от неизпълнение на задълженията му. Проверяващият орган е изискал представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице и попълване на основание чл. 124, ал. 3 от ДОПК на декларация относно имуществено състояние за ревизирания период. Ревизираният субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизия, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на РА:

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните, а също и на осигурителния доход, са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4, ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. Между страните не се спори, че процесното ревизионно производство се е развило именно по реда на чл. 122 ДОПК, като основата за облагане с данък върху доходите за периода 2017 г. – 2019 г. е определена при извършен анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Основанията по цитираната разпоредба следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал. 1 ДОПК.

В настоящия случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за ревизирания период декларираните/получени приходи, доходи не съответстват на имущественото и финансово състояние на лицето – обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК. Това безспорно е установено от съставения баланс на паричния поток за процесните периоди и констатациите за наличие на превишение на разходите над приходите. Ревизията обхваща периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., като между страните няма спор, че М. П. К. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и е данъчно задължено лице по ЗДДФЛ на основание чл. 3, т. 1 и чл. 6 от ЗДДФЛ за доходите, получени от нея през отделните данъчни /календарни/ години, попадащи в обхвата на ревизията. Няма спор между страните, че през ревизираните периоди, с изключение на 2017 г., лицето

е подавало декларации по чл. 50 ЗДДФЛ, била е в трудовоправни отношения, извършила е разходи във връзка с множество покупки съгласно данни от регистрирани по ЗДС търговци, като и през 2018 и 2019 г., както и в предходните данъчни периоди е придобила и е отчуждила недвижими имоти, правени са парични преводи на трети лица, изплащани са разходи за издръжка и живот. По отношение на началното салдо на парични средства в брой, които М. К. би имала възможност да притежава към 01.01.2017 г., същата е посочила, че разполага с 45 000 лева налични парични средства в брой от продажба на имоти. В тази насока са основните й оплаквания срещу РА. Оспорващата твърди, че събраните по делото доказателства, конкретно ССЧЕ с отговора на въпрос № 1, установяват като налична сумата от 45 000 лв. към 01.01.2017 г., набрана в период от близо десет години в резултат на поредица от сделки по покупки-продажби на недвижимо имущество и дарение. Тук се концентрира и първият спорен въпрос, като насрещната теза на ответника е, че липсват каквито и да било доказателства, че към началото на обследвания период жалбоподателката е съхранявала такава сума в брой. Аргументите за това са, че положителната разлика от извършените покупки и продажби на недвижими имоти за един продължителен период преди ревизираните 2017 – 2019 година не може да бъде пряко доказателство за притежаваните от лицето средства в брой към 01.01.2017 г. Сумите, получени през периода 2007 – 2013 г. от продажба на имот в [населено място].[жк], бл. 364. вх. В. ет. 2 (48 000 евро) и дарение от 31 000.00 евро от вуйчото Б. Я. са вложени за покупка на други два имота - покупка на 11.07.2008 г. на апартамент в [населено място].[жк], [улица]на цена от 45 000.00 евро и апартамент № 78 в [населено място]. ж.к. Д. за сумата от 12 000.00 евро. Твърди се, че липсват банкови извлечения, които да докажат твърдението на лицето, че сумата от 45 000.00 лв. действително е изтеглена от банковата й сметка и е съхранена до момента на започване на ревизията. Не били представени доказателства, обосноваващи произхода на декларираните парични средства и при извършения анализ съобразно наличната информация в базите данни на НАП, ревизиращите са направили извод, че не се установява възможност за лицето да има наличните парични средства от 45 000, 00 лева, поради което и се приели като налична към началния момент сумата от 5000, 00 лева. На това твърдение жалбоподателката възразява с довод, че сумите са съхранявани в дома й, в каса. Това твърдение няма своята подкрепа в доказателствата по делото, вкл. и от изчисленията на вещото лице, с които съдът не е обвързан с оглед разпоредбата на чл. 202 ГПК, вр. § 2 ДР на ДОПК. От мотивната част на заключението се установява, че отговорите на експерта касателно въпрос № 1 се базират единствено на представените от жалбоподателката документи за извършени през почти 10 годишен период назад сделки с недвижими имоти. Основателно в тази връзка е възражението на процесуалния представител на ответника, че определената от вещото лице за налична в брой сума от 44 898,36 лв. към 01.01.2017 г. не се основава на достоверна информация и доколкото не отразява и не съобразява извършваните от лицето през същия период разходи за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на разходите при пътувания в страната и в чужбина, а само покупките към регистрирани по ДДС лица, електронни покупки плащания чрез ПОС терминал, то настоящият съд намира, че не следва да кредитира заключението на ССЧЕ по въпрос № 1. Вещото лице основава изводите си единствено на приложените по делото нотариални актове и посочва, че за периода 18.12.2007 – 31.12.2016 г. М. К. е получила общо парични доходи от сделки с недвижими имоти – 233 538,62 лв. и

общо парични разходи от сделки с недвижими имоти 152 096,44 лв. Рекапитулация 81 442,18 лв. Същевременно за същия този период лицето или не е получавало никакви трудови доходи (2009 г.) или е получило незначителни такива - 2332,04 лв. за 2010 г. и 3509,65 лв. за 2011 г. от „Спорт Интернешънъл“ ЕООД, 1260,00 за 2012 г., 2520,00 лв. за 2013 г. като самоосигуряващо се лице от „Златослав Иванов“ ЕООД. През 2014 г. жалбоподателката е получила обезщетения и социални плащания от НОИ в размер на 4810,00 лв. Такива е получавала и през 2015 г. (общо 2921,90 лв.), вкл. издръжка на дете от 1020,00 лв. През 2016 г. е реализирала общо доходи от 10 021,35 лв., в т.ч. заплата от УМБАЛСМП „Пирогов“ ЕАД. Според съда тези суми не биха могли да покрият годишната издръжка за живот на РЛ и детето, за което то полага грижи, от което следва логичният извод, че реализираните през периода 18.12.2007 – 31.12.2016 г. парични средства от сделки с имоти са използвани и за покриване на ежегодните нужди на жалбоподателката. Тезата на РЛ, че е съхранявало в дома си парични средства в брой, при установените през периода незначителни трудови доходи, е недостоверна и лишена от всякаква житейска и икономическа логика. Поради това настоящият съдебен състав намира, че както в ревизионното, така и в настоящото съдебно производство жалбоподателката не доказва, че към 01.01.2017 г. е съхранявала парични суми в брой в размер по-висок от определения в ревизията 5000,00лв. При това начално салдо на РЛ е извършена съпоставка между доходи и разходи за всяка от годините 2017 г., 2018 г. и 2019 г., като е установено превишение на общия размер на разходите над приходите за 2017 г. – 0,00 лв., за 2018 г. – 25775,05 лева; за 2019г. – 1278,89 лева. Несъответствието на приходите и разходите през ревизираните периоди е детайлизирано с изготвени таблици, посочени в РД, в които е извършена съпоставката им по години. Така за ревизираното лице е определено данъчна основа за облагане по ЗДДФЛ и данък по реда на чл. 122 от ДОПК за 2018 и 2019 г., както следва: за 2018 г. – обща данъчна основа за доходи от източник в страната – 22787,29 лева и дължим данък за внасяне – 2278,72 лева, от които внесени 1438,63 лв.; за 2019 г. - обща данъчна основа за доходи от източник в сраната – 42377,34 лева и дължим данък за внасяне – 4237,73 лева, от които внесен данък 2791,20 лв. и данък за довносяне 1446,53 лв.

По отношение установените за 2018 и 2019 г. задължения, съдът приема, че органите по приходите обосновано са преминали към приложението на особения ред за облагане, тъй като от събраните в хода на ревизията доказателства безспорно се установява превишение на разходите над приходите, което съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ДОПК се предполага за основа за облагане с данък върху доходите. От констатациите в ревизионния акт и изготвения баланс за разполагаемите парични средства за 2017 г. - 2019 г. органите по приходите са извършили цялостен анализ на паричните потоци на ревизираното лице. Изследвани са всички декларираните от жалбоподателя източници на доходи, като при определяне на разполагаемите парични средства са съобразени всички представени документи за получени доходи, както и правилно са съобразявани наличните и разходваните суми. Органите по приходите са се съобразили с императивните правила по приложимия материален данъчен закон – ЗДДФЛ, съгласно който - чл. 17, данъчната основа за облагане е годишна и така следва да обхваща доходите от всички източници за съответната календарна година. Така и основата за облагане по смисъла на чл. 123 ДОПК следва да бъде определено на годишна база. При формиране на баланса на разполагаемите парични средства следва да бъдат установени общия размер на всички получените суми, които са на

разположение на лицето и съответно общия размер на всички разходвани за годината суми и спрямо тези общи размери да се извърши съпоставка дали получените и разполагаеми суми превишават разходите или обратното. Това е съобразено от органите по приходи, които в актовете си са определили правилно приходи, разходи и превишение за всяка от изследваните годините, а също и дължимия данък, както и осигурителните задължения.

Възраженията в жалбата във връзка с корекцията на данъчната основа за 2018 г. във връзка със сключените покупоко-продажби на имоти в в [населено място] и [населено място] са идентични с релевираните пред административната инстанция, на които обосновано е отговорено в решението на директора на дирекция ОДОП С..

Съгласно чл. 33, ал. 1 ЗДФЛ облагаемият доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително на ограничени вещни права върху такова имущество, се определя, като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото се намалява с 10 на сто разходи. Алинея 5 дефинира, че продажната цена включва всичко придобито от лицето във връзка с продажбата/замяната, включително възнаграждение, различно от пари. Алинея 6, т. 2 пояснява, че цената на придобиване е документално доказаната цена на придобиване на имуществото, увеличена с документално доказаното доплащане, дължимо от физическото лице - в случаите на замяна с доплащане.

Верни са констатациите на приходната администрация относно параметрите на поредицата сключени с НА № 69/08.11.2018 г., НА № 200/10.12.2018 г. и НА № 164/24.09.2019 г. сделки –закупен от М. К. имот в [населено място] за сумата от 9 800 лв., който впоследствие е заменен за друг имот в [населено място] – S ид.ч от апартамент в [населено място], [улица], с доплащане от страна на К. на сумата от 10 000,00 лв. Съобразно посочените по-горе нормативни правила за определяне на облагаемия доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, законосъобразно е прието от органите по приходите, че замененият имот е с продажна цена от 10 000.00 лв., съответстваща на доплатената при замяната от ревизираното лице сума по НА № 200/2018 г., а разходът за придобиване на този имот е в размер на 9 800.00 лв. по НА №69/2018 г. Или доходът за облагане е в размер на 200.00лв. Същият този имот в [населено място] през 2019 г. е продаден от РЛ на А. А. Г. за сумата от 26 000 евро (50 851,58 лв.). С решението на директора на дирекция ОДОП е коригиран в интерес на жалбоподателката определения от органите по приходите облагаем доход от продажбата на имота в [населено място], като в съответствие с чл. 33, ал. 6, т. 2 ЗДФЛ и параметрите на предходните сделки законосъобразно е увеличена документално доказаната цена за придобиване на имота от РЛ от 10 000 лв. на 19 800 лв. С оглед декларирания от лицето за 2019 г. доход от продажбата на имота в размер на 50 851,58 лв. и при съобразяване на коректната цена за неговото придобиване през 2018 г., законосъобразно е преизчислена данъчната основа за облагане в размер на 31 051,58 лв. (50851,58 лв.– 19 800 лв.). След приспадане на нормативно-признатите разходи се получава облагаем доход за 2019 г. в размер на 27 946,43лв. На практика възраженията на жалбоподателката в тази част са следствие на неправилно интерпретиране на взетите от органите по приходите за облагането математически изчисления, които с решението на директора на дирекция ОДОП са коригирани изцяло в нейна полза.

Не намират подкрепа в доказателствата по делото и доводите в жалбата по отношение на определения от ревизиращите през 2019 г. доход от лихви в размер на 500,00 лв. Не

се оспорва, че на 21.10.2019 г. от сметката на жалбоподателката е извършен превод в размер на 50 000.00 лв. с получател А. П. А. с основание „по договор за заем“. На 23.12.2019 г. А. А. е превела по сметката на М. К. сумата от 50 500.00 лв. с основание „връщане на заем“. Следователно, доколкото не са налице доказателства за друг извод, се налага такъв, че между страните е възникнало заемно правоотношение. По заема е предоставена сума 50000 лв., а е върната 50500 лв., като горницата от 500 лв. законосъобразно е квалифицирана като договорената лихва, т.к. източникът на дохода не може да бъде отнесен към изрично изброените в закона и същият на основание чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ е доход, придобит от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ, не са посочени като необлагаеми, не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ и ЗКПО или с патентен данък по реда на ЗМДТ. Правилно е прието, че тази сума е друг доход, който подлежи на облагане по чл.35 от ЗДДФЛ за 2019г. Тезата на оспорващата е, че сумата от 500 лв. представлява плащане за наем на движимо имущество, но освен твърдения, по делото лисват доказателства за сключен между страните договор за наем. Друг извод не следва и от декларираното от лицето в Приложение № 4 към ГДД, т.к. за да се приеме, че въпросната сума от 500.00 лв. съставлява доход от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на движимо или недвижимо имущество по смисъла на чл. 31 ал. 1 от ЗДДФЛ, то следва да са налице доказателства за това.

В обобщение съдът намира, че в настоящия случай са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК за извършване на ревизията на жалбоподателката по особения ред на чл. 122 ДОПК, а възраженията, че органите по приходите неправилно са определили началното салдо, приходите и разходите за ревизираните години са неоснователни. От наличните по делото доказателства не е възможно да се направят различни изводи относно паричния поток за ревизираните периоди, а тежестта за тяхното опровергаване е на оспорващата. По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена изцяло.

С оглед крайния извод за неоснователност на жалбата и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на НАП следва да се присъди своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 596,06 лв., определено съобразно материалния интерес на спора – установените на жалбоподателката задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. ЗДДФЛ за 2018 г. и 2019 г. общо в размер на 2 960,63 лв., от които 2 286,62 лв. главница и 674,01 лв. лихви.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221921007466-091-001 от 17.11.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., изменен с Решение № 451 от 10.04.2023 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА М. П. К. да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция в размер на 596,06

лева /петстотин деветдесет и шест лева и 6 стотинки/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл.137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: